

Zondag 18 oktober 2020 - "Jezus die over ons blaast!"

Voorlezen Johannes 20:1-23 (GNB) - (eerder in een huddelgroep onze gespreksstof)

"Op de avond van die eerste dag van de week waren de leerlingen bij elkaar. Ze hadden de deuren op slot, omdat ze bang waren voor de Joden. Toen kwam Jezus bij hen; hij stond in hun midden en zei: 'Vrede!' Na die begroeting liet hij hun zijn handen zien en zijn zij. Blijdschap vervulde de leerlingen, toen ze de Heer zagen. 'Vrede,' zei Jezus opnieuw. 'Zoals de Vader mij gezonden heeft, zo zend ik jullie.' Na deze woorden blies hij over hen en zei: 'Ontvang de heilige Geest. Als jullie iemand zijn zonden vergeven, zijn ze vergeven; als jullie ze niet vergeven, zijn ze niet vergeven.'" (Joh 20:20-23, GNB)

1. Jezus brengt rust en vrede in mijn hart

Er is in deze corona-tijd veel angst, zorg en onrust. Bij een crisis van korte duur leidt dat doorgaans tot een ongekende saamhorigheid, zoals een storm op de camping. Maar als de crisis langer duurt maakt dit steeds meer plaats voor onrust, depressie, slapeloosheid, moedeloosheid, hopeloosheid. Dan is er bovendien het gevaar van boosheid - ons af willen reageren. Immers, boosheid is als emotie beter te hanteren dan moedeloosheid.

Het volgende las ik afgelopen woensdag in een column in dagblad Trouw: *"Wat we nu dringend nodig hebben, is een zondebok. Er is iets vreselijk uit de hand gelopen. En we waren al moe - nu zijn we ook nog moedeloos. Er hangt onrust in de lucht, en angst en verdriet, soms zelfs rouw. En dat alles vertaalt zich in woede."* De schrijver vertelt verder hoe sommigen zich keren tegen de overheid - tegen de elite - eventueel de medische elite. Anderen keren zich juist tegen de underdog - de sociaal-economische onderlaag of de buitenlanders en vreemdelingen. Zoals Wilders in een tweet: *"Dus behandelingen van Henk en Ingrid met kanker of hartfalen worden uitgesteld, omdat de ic's vooral bezet worden door Mohammed en Fatima - die onze taal niet spreken en lak hebben aan de regels?"* Helaas is dit patroon er ook bij Christenen. Zij keren zich tegen de wereld om zich heen - tegen de overheid - tegen de regels - en zien daarin vooral een aanval van de duivel en een duister complot dat zich tegen God en de gelovigen richt.

Ik wil met jullie spreken over wat Jezus deed toen Hij aan zijn leerlingen verscheen die ergens in een gesloten ruimte wat angstig bij elkaar waren. Maar ik heb in Johannes 20 ook de verzen daarvoor gelezen. Dat helpt ons om het optreden van Jezus beter te begrijpen. In vers 8 en 9 staat dat Petrus en Johannes het lege graf zagen en dat zij 'geloofden'. Zij waren dus 'gelovig' - zij hadden de opstanding gezien. Dat is al meer dan wij hebben meegemaakt - wij kunnen er alleen maar over lezen in de Bijbel. En toch zaten zij later op diezelfde dag met de anderen nog angstig in die gesloten kamer - afgeschermd van een wereld die zij als gevaarlijk en bedreigend ervaarden. Jezus wist dat er meer nodig was - iets anders. Hij wilde dat er in plaats van die angst en onrust iets zou komen dat radicaal anders was - zelfs helemaal tegenovergesteld.

Plotseling is Jezus bij hen in de kamer - zonder dat ze deur hadden open gedaan. Ook dat lijkt mij een reden voor nieuwe schrik en ophef. Hoewel, ze moeten natuurlijk intensief met elkaar hebben gesproken over wat er toch was gebeurd - nadat Petrus en Johannes bij hen terug waren gekomen met het verhaal over een leeg graf. Had Jezus daar niet iets over gezegd? Zou het waar kunnen zijn? Maar is dat wel mogelijk? En dan is Hij ineens bij hen in de kamer. Dat zal toch een grote schok zijn geweest. Maar dan wenst Hij hen vrede. Hij brengt in de eerste plaats vrede en rust. En dat hadden zij zeker ook nodig. Dat was hier meer dan alleen maar een gebruikelijke groet. Ik denk dat zijn leerlingen dat

direct ook weer gingen ervaren. Jezus was weer bij hen - nu was het goed - nu kwam het weer goed - er was weer hoop en perspectief.

Heb jij vrede in je hart? En, als jij naar het voorbeeld van Jezus wil leven: Breng jij vrede? Breng jij hoop? Of vergroot jij bij anderen de onrust, de schrik, de argwaan, de boosheid?

Dit is ook de boodschap van het eerste engelse lied dat we straks gaan zingen: My Guardian - Mijn Beschermmer. De tekst van dat lied is gebaseerd op Psalm 121, waar staat: *"Mijn hulp komt van de Heer, die de hemel en de aarde heeft gemaakt. Hij zal ervoor zorgen dat je niets overkomt. Je Beschermmer slaapt nooit. De Beschermmer van Israël rust niet en slaapt niet. Hij let altijd op. Net als je schaduw is de Heer altijd heel dicht bij je. Hij zal je altijd beschermen. Overdag zal de zon je niet steken. 's Nachts zal de maan je geen kwaad doen. Tegen elk kwaad zal de Heer je beschermen."* (Psalm 121:2-7, Basis Bijbel)

2. Jezus brengt rust en autoriteit in mijn leven

De tekst van het lied My Guardian luidt als volgt:

King of love and grace, my Guardian.
All my hopes and fears are in Your hands
I'm in Your hands

Where You go, I'll go - show me the way.
Every step I take, be now my guide,
God on my side.

(refrein:)

*You go before me - You're there beside me.
And if I wander - You will find me.
Goodness and mercy will always follow.
You go before me, my Guardian.*

When I hear you say: trust in the way,
I will walk by faith and not by sight.
God of my life.

So, let your kingdom come - your will be done.
All your promises will stand forever.
You're my defender.

You, our God, our great Defender.
Strong in live, forever faithful.
We are Yours - and we will trust in You

De boodschap van dit lied is luid en duidelijk: God waakt en beschermt. Ook Jezus bood die zekerheid aan zijn leerlingen en aan anderen om Hem heen. Zo mogen wij dat ook doen bij anderen - ook aan de wereld om ons heen - nadat we eerst zelf hebben geleerd om in alle omstandigheden vanuit die rust te blijven leven.

Maar, let op, bij deze zekerheid en veiligheid hoort ook een keuze om God ook God te laten zijn in ons leven! In het lied staat ook: "Where You go, I'll go - show me the way!" Het is een halve waarheid om tegen gelovigen alleen maar te zeggen dat ze bij Jezus mogen schuilen en dat God te allen tijde over ons waakt en dat het met ons dus wel goed komt. Jezus kende die innerlijke rust en zekerheid - maar zijn leven was niet gemakkelijk en niet zonder gevaar. Jezus wilde dat zijn leerlingen Zijn voorbeeld zouden volgen - ook wanneer Hij er Zelf niet meer zou zijn. Hij zegt hier dan ook: *"Ik wens jullie vrede! Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zo zend ik ook jullie!"* (21)

Ik denk dat het daarom is dat Jezus doet wat we lezen in Johannes 20. Hij doet daar iets wat heel verrassend is. Jezus blaast op hen. Waarom doet Hij dat? Pinksteren moest toch nog komen! Was het hier profetisch en moest de echte vervulling nog komen? Wij willen graag alles in de juiste volgorde en vinden dat Jezus het ook zo moet doen. Maar zo is het natuurlijk niet. Jezus heeft met alles wat Hij doet een boodschap.

Jezus wil hier iets veel groters tot stand brengen dan alleen rust en en vrede te brengen. Bij de rust en vrede die Hij Zelf had, hoort autoriteit en zekerheid - dat is vaderlijk gezag. Hij Zelf stelt hen gerust en straalt uit dat Hij niet onrustig is en dat de crisis geen vat op Hem heeft. Jezus wilde niet enkel dat zij zich weer goed zouden voelen. Hij wilde dat ze vanaf nu met net zoveel rust en autoriteit in het leven zouden staan - net als Hij.

De boodschap van Jezus is hier: de komst en de vervulling met de HG maakt het verschil. Jullie hebben geloof. Jullie hebben de opstanding uit de dood in levende lijve ervaren. En toch zijn jullie nog angstig en onzeker. Jullie hebben iets anders nodig.

Eerder zei Jezus tegen Maria: *"hou Mij niet vast"* (vs 17). Jezus wilde dat Maria en zijn leerlingen eenzelfde geloofsleven zouden kennen als Hij had in relatie met de Vader. Tot nu toe was hun geloof afhankelijk van zijn fysieke aanwezigheid en leiderschap. Hij wilde dat zij op eigen geloofsbenen zouden gaan staan. Gods plan is dat wij net als Jezus met God gaan leven. Daarom zegt Hij: *"Mijn God is ook jullie God!"* In Joh 16:7 zegt Jezus dat het beter is dat Hij wegging, omdat dat de Heilige Geest zou kunnen komen. Immers, de Heilige Geest is niet fysiek bij ons, maar in ons. Dat is nog veel intiemer, nog persoonlijker, nog blijvender - en het is beschikbaar voor alle gelovigen, waar zij ook zijn.

Tot slot in vers 23 geeft Jezus het doel van wat Hij hier doet met zijn discipelen: *"Als jullie iemand zijn zonden vergeven, zijn ze vergeven; als jullie ze niet vergeven, zijn ze niet vergeven."* Dat gaat over priesterlijke autoriteit. Het is waar: God alleen vergeeft zonde. Maar priesters waren met gezag de bringers van Gods genade. In onze bediening spreken we niet enkel over zaken als vergeving, maar bedienen we dit daadwerkelijk aan de ander. We doen als het ware Gods werk in Jezus' plaats op aarde. Dat is wat Jezus bedoelt met wat Hij zegt in Matteus 18:18 - wat wij op aarde beslissen wordt bekrachtigt vanuit de hemel. Dat is Gods plan niet alleen met de ene voorganger of een klein clubje oudsten - dat is Gods bedoeling met ons allemaal.

Zo zien we in een paar versen de reuzenstap van vreesachtig naar vrijmoedig. In vers 19 zitten ze angstig bij elkaar en in vers 23 staan ze in de wereld met priesterlijk gezag. De boodschap van Gods Woord is duidelijk: God wil niet dat we angstig met de deur op slot bij elkaar kruipen. Hij wil niet dat we de wereld om ons heen als vijandig zien. Hij wil niet dat we geregeerd worden door vrees, angst, onzekerheid en onrust. Hij wil niet dat we een zondebok zoeken, waarmee we onze angst tot boosheid kunnen maken. God de Vader wil dat we net als Jezus worden. Hij leefde midden in een wereld van mensen in nood - mensen die Hij zegende. Maar ook midden in een wereld die Hem ook in grote mate afwees en die voor hem gevaarlijk was. Maar Hij was in alle omstandigheden liefhebbend en genezend en daarbij vol van vrede en autoriteit.

3. Jezus leert ons op de juiste wijze te strijden

Wij als pinkstergelovigen hebben het vaak over strijd en overwinning. Vandaag spreek ik met jullie over het overwinnen van angst, vrees, depressie, bezorgdheid, en de verkeerde boosheid die daardoor ontstaat. Het gaat Jezus om een ander soort overwinning, dan wij

vaak denken. Dat is de overwinning van liefde en genade - vol van vrede en autoriteit. We zingen straks ook het Engelse lied "I'm gonna see a victory". Dat gaat over de manier waarop Jezus overwint. Dat lied eindigt met de volgende tekst: *"You take what the enemy meant for evil, and You turn it for good."* Jezus ging niet in gevecht met de duivel, met het kwaad, met de boosaardige oppositie. Jezus gebruikte het kwade, het gevaar, de crisis als onderdeel van het plan van God om redding en verlossing en herstel te brengen.

In Jesaja 30 waarschuwt de profeet het volk Israel om uit angst voor Assyrie, de vijand uit het noorden, niet naar de Egyptenaren te gaan om daar om hulp te bedelen. De Egyptenaren stonden bekend om hun legers met vele paarden en wagens. Maar God had zijn volk expliciet verboden om op die manier oorlog te voeren. God wilde dat ze Hem zouden vertrouwen voor de overwinning. In Jesaja 30 staan dan die prachtige woorden: *"Dit zei God, de HEER, de Heilige van Israël: In rust en inkeer ligt jullie redding, in geduld en vertrouwen ligt jullie kracht. Maar jullie wilden niet."* (vs 15) en: *"En toch wacht de HEER op het ogenblik dat hij jullie genadig kan zijn; toch zal hij zich oprichten om zich over jullie te ontfemen. Want de HEER is een God van recht. Gelukkig de mens die op hem wacht."* (vs 18)

In het bijbelboek Zacharias lezen we: *"Niet door kracht of geweld, maar door mijn Geest, zegt de Heer"*. God wil niet dat we in vecht-stand gaan, maar dat we door liefde gedreven en in rustig vertrouwen tot zegen zijn. Er is wel een strijd - maar die is in de rechtbank van God - niet op het slagveld. Dat is een heel andere strijd. Als wij liefhebben en zegenen en Hem vertrouwen - en zijn zaak in gebed bepleiten in de hemel - dan komt door de Geest van God zijn kracht vrij. Dan is Hij bij ons en voert Hij voor ons de strijd. Dat is de reden dat Jezus op hen blies en tegen hen zei: *"Ontvang de Heilige Geest!"* en: *"Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie."*

In de zomer sprak ik een aantal zondagen over de Efezebrief. Dat ging over de hoge roeping die God ons heeft gegeven - persoonlijk en als Gemeente. In die brief gaat het ook over die geestelijke strijd. We kwamen nog niet toe aan het tweede deel van deze brief. Het praktische gedeelte. In die hoofdstukken vind je een paar cruciale pppdrachten: *"Bied weerstand aan de duivel!"* Als we dat lezen, moeten we dan toch niet de duivel actiever bestrijden en op die manier de wereld tegemoet gaan? Terwijl ik toch net heb gezegd dat we niet in die boze vecht-stand moeten komen. Maar let op, de context is hier intern in de gemeente - het gaat hier over de onderlinge verhoudingen. Paulus heeft het hier niet over onze omgang met de wereld. De duivel probeert onze onderlinge liefde en eenheid te verstoren. Dat is een ander soort strijd. De duivel gebruikt onze angsten en onze boosheid. Doorslaggevend is niet hoe sterk we zijn in strijd met de boze of hoeveel engelen mee strijden. Doorslaggevend is of we in een goede relatie staan met een heilig God - hoe onze onderlinge relaties zijn - hoe het gesteld is met de eenheid van de gelovigen. Daarom vindt Jezus het zo belangrijk dat wij vol zijn van zijn vrede en dat we met rust en autoriteit en vrijmoedigheid in deze wereld staan - ook in een tijd van crisis.

Paulus zegt in dit tweede gedeelte van de Efezebrief ook: *"Geef de duivel geen voet"*. Dat betekent: zorg dat de duivel geen overwinning behaalt in jullie midden, in jullie relaties, en in jullie harten. De duivel wil heersen in deze wereld - dat is waar - hij is daar ook bezig. Maar hij is er vooral op uit om ons als gelovigen krachteloos te maken. Hij wil dat wij angstig zijn - onrustig - en dat we dat maken tot boosheid over de wereld om ons heen. Hij wil dat wij gaan schreeuwen tegen deze wereld - en onze regering - en onze samenleving. Dan zijn wij geen vredebrengers. Dan is er geen kracht van Gods Geest in ons leven. Dan worden we Christelijke onrustzaaiers en dragen we alleen maar bij aan een nog moeilijker leven voor allen. Dat is niet de roeping die God voor ons bedoelt.

Een derde kernachtige uitspraak in het praktische gedeelte van de Efezebrief kennen wij heel goed: "*Wees vol van de Heilige Geest!*" Dat past bij wat we hebben gelezen in Johannes 20 - waar Jezus blies op zijn leerlingen. Jezus wilde dat zij vol zouden zijn van de Heilige Geest, omdat dat het verschil zou maken. Alleen dan zouden ze in staat zijn om in alle omstandigheden met rust en autoriteit in het leven te staan.

Samengevat: Niet in de vecht-stand! Niet in eigen kracht maar door de Heilige Geest! En bied weerstand aan de duivel door hem in eigen leven en midden geen ruimte te geven.

4. Jezus wil dat wij net als Hij een verschil maken in dit leven

Jezus zei in het bijbelgedeelte dat we lazen: "*Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend ik ook jullie.*" Ik vond het zo fijn om vorig weekend met het impact weekend mee te doen. Dat was midden in de corona tijd, maar we konden toch tot zegen zijn en anderen welkom heten. We vergaten gewoon even de corona omstandigheden. We waren creatief bezig - we speelden bingo - we hadden een leuke kliederkerk - we voetbalden op het plein. We hadden mooie contacten en straalden liefde en rust uit. Mensen merkten dat. Ze wilden graag bij ons zijn. Een kind schreef: kerk is leuk! Dat is onze roeping in deze wereld! Zijn wij onze roeping kwijtgeraakt?

Ik dacht terug aan onze tijd in Albanië. Halverwege onze jaren daar was er de piramide crisis: chaos en anarchie. En toen vluchtten alle zendelingen weg! Dat was voor de Albanese Christenen zo moeilijk. Hun geestelijke leiders gaven toe aan angst en vrees in een tijd van plotselinge crisis. Gelukkig reageerden de Albanese gelovigen goed en waren zij de eersten die zorgden voor hulp en hoop voor de mensen om hen heen. Twee jaar later was er de Kosovo crisis: 100.000 kosovaren kwamen naar Albanië en moesten daar worden opgevangen en geholpen. In die tijd werd de bijbelschool tot opvangcentrum. We regelden een grote hal voor hulpgoederen uit Nederland. Evelien was verantwoordelijk voor het uitdelen en de distributie. Beiden keren was er een onverwachte crisis en beide keren waren het de Christenen die als eersten begonnen te zegenen en uit te delen. Dat is onze roeping. Hoe reageer jij in een tijd van crisis? Hoe sterk is jouw geloof? Maak jij het verschil zoals Jezus dat deed en zoals de Albanese Christenen dat deden? Of sluit jij je angstig op in je kamer? Of reageer jij boos in een vecht-stand? Of sluit je je helemaal af en probeer je het zoveel mogelijk te negeren?

Jezus blaast op ons om ons daarvoor toe te rusten. Hij leert ons om niet bang en onrustig te zijn. Maar Hij leert ons ook om op een andere manier de strijd te strijden: niet door kracht of geweld, maar door de Geest van God. God wil ons net zo maken als Jezus: met innerlijke rust en met geestelijke autoriteit temidden van de storm. Dit is niet enkel de boodschap: God beschermt mij. Het is ook: God rust mij toe om het verschil te maken.

Straks praten jullie verder in de kleine groepen. Een paar gespreksvragen:

- Hoe is het met jouw hart in deze crisistijd? Durf eerlijk te zijn.
- Kun jij rust en veiligheid vinden bij Hem? Vertel elkaar hoe je dat doet.
- Heeft Jezus op jou geblazen? Ken je het werk van de heilige Geest in jouw leven?
- Wil jij ook die rust en autoriteit die Jezus had?
- Bid voor elkaar - voor de vervulling met de Heilige Geest.
- Bid voor rust en vrijmoedigheid.
- En dat wij samen weer het verschil mogen maken - zoals Jezus dat deed.